

Anledning til nogen Forhandling med Udlændet. Men, som sagt, det er ikke for Postvæsenets Skyld som saadant, at denne Bestemmelse findes i Loven; det er for det corresponderende Publicums Skyld, i hvis Interesse det er at faae sine Breve besørgede paa den hurtigste og sikreste Maade. — Samtlige de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, befragter jeg som Redactionsændringer. Jeg tilstaaer, at jeg ikke skjønner, at der er vundet Noget i Klarhed ved dem; men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at der vil være tabt Noget ved, at de vedtages, og jeg skal derfor ganske henstille til det høie Thing, om det vil vedtage dem. — Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Bornholm (Sonne), da fatter jeg meget godt dets Hensigt, og jeg kan ganske tiltræde denne Hensigt. Jeg vil dog kun tillade mig at henstille til det ærede Medlem, om det er hensigtsmæssigt at sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven. Det forekommer mig at være en saadan Detailbestemmelse, at det ærede Medlem fuldkommen vil kunne berolige sig, naar jeg lover ham, at der fra Administrationens Side skal blive draget al mulig Omhu for at faae den omhandlede Bekjendtgørelse opflaaet paa hensigtsmæssig Maade. Det passer ikke rigtigt sammen med Lovens øvrige Bestemmelser at optage det ærede Medlems Forslag, idet man har søgt kun at medtage i Loven, hvad der er af Bigtighed for selve dens Hensigt og Formaal, hvorimod en Mængde Details ere overladte Bestyrelsen til Afgjørelse. Nu er, troer jeg, Postbestyrelsen meget villig til at modtage et saadant Punkt, som indeholdes i det ærede Medlems Forslag, og jeg er overbevist om, at i det Diebit Generalpostdirecteuren bliver bekjendt med det ærede Medlems Tante, vil han strax imødefomme den. Jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt at optage den Bestemmelse i Loven, saameget mere som jeg ikke kan nægte, at for mig har dette Ord „Davneklæringscontour“ en mindre stærk Betydning; det kunde jo ogsaa være, at man paa sine Steder kunde finde Steder at slaae den Slags Bekjendtgørelser op paa, hvor det var endnu bedre at have dem, saa at det dog ikke er værd at lade det være afhængigt af et Ud-

tryk i Loven, paa hvilken Plads Bekjendtgørelsen skal findes, idet denne Plads da let kunde blive den mindre heldige.

Sonne: Ja, jeg vil være tilfreds med, at Tanken er anerkjendt, og jeg tvivler ikke paa, at, efterat Forhandling derom har fundet Sted, saa vil det Diemed, jeg har tilfigtet, blive opnaaet. Jeg tør altsaa regne paa, at en Bestemmelse i den af mig antydede Retning vil blive optagen i den Instrur eller det Reglement, der vil blive at affatte angaaende flere specielle Tilfælde, og jeg vil derfor tage mit Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes bortfaldne Ændringsforslag, var det bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen angaaende det 2det Afsnit, og man gik til Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 6 til § 7:

§ 3die Linie forandres Ordet „eller“ til: „og“; hvorhos sættes Punctum, efter Ordet „Betydning“, og Resten af Paragraphen udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

2) Lovforslagets § 7, der med den vedtagne Ændring var saalydende:

„Postvæsenet skal enten ved dets egne eller ved andre Befordringsmidler sørge for Postens regelmæssige Befordring, saaledes som det skjønnes hensigtsmæssigt i Forhold til Postforsendelsernes Omfang og Betydning.“

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

3) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 7 til § 8:

Istedetfor „Landbefordring for Personer“ i 2den Linie sættes: „Personbefordring“.

vedtoges med 34 Stemmer mod 1.

4) Ændringsforslag af Samme under Nr. 8 til den samme Paragraph:

§ 3die Linie forandres: „Undervets-